

Open Door International och kvinnors fortsatta motstånd mot ett nattarbetsförbud

av Ulla Wikander /opublicerat i huvudsak skrivet 2008//

Ett nattarbetsförbud för kvinnor, vilket blev en internationell konvention inom ILO 1919, hade under flera decennier dessförinnan splittrat kvinnorörelsen. Det har jag skrivit en bok om.

I Stockholm 1911, vid en kongress arrangerad av IWSA, hade det bildats en internationell organisation på initiativ av holländskan Marie Rutgers-Hoitsema för att arbeta för jämlikhet på arbetsmarknaden. Förslaget att kalla denna organisation för International Woman´s Labour Association förkastades till förmån för det mer luddiga Correspondance Internationale/ Internationale Correspondance/Internationale Korrespondenz. Ett tydligt uttalat mål för denna organisation var att försöka få bort detta speciella nattarbetsförbud inom industrin, som uppfattades som orättvist och diskriminerande. Organisationen ville skapa en internationell organisation mellan "feminister" i olika länder, som var positiva till arbetarskyddslagar men negativa till att de stiftades enbart för kvinnor. En av strategierna var att påverka l´ Association internationale pour la protection légale des travailleurs / the International Association for Labour Legislation / die Internationale Vereinigung für gesetzlichen Arbeiterschutz. Genom denna organisation hade en internationell konvention antagits år 1906, som innebar spridandet av ett särskilt nattarbetsförbud enbart för kvinnor. Den konventionen ville International Correspondance få ersatt av en jämlik konvention.¹

Som mest hade denna organisation medlemmar i sex länder: Sverige, Norge, Danmark, Ungern, Nederländerna och Belgien.

Från 1913, när den drivande kraften i denna organisation, Marie Rutgers-Hoitsema, råkade ut för en trafikolycka och skadades svårt, fungerade inte denna organisation som förut. Den övergick till att bli en del av den holländska socialdemokratiska partiets struktur och genom detta bytte den inriktning och blev positiv till speciellt arbetarskydd för kvinnor. Den accepterade då gärna ett särskilt nattarbetsförbud för kvinnor. Så ironiskt kan ödet vara.

Men frågan var inte glömd. Den levde kvar bland radikala kvinnor och dök upp igen efter det Stora Kriget. Vissa länder i Skandinavien hade aldrig infört den internationella konventionen om ett nattarbetsförbud för kvinnor. Genom protester från kvinnoorganisationer

¹ Wikander , Feminism, familj och medborgarskap 2006: 296ff

hade Danmark, Norge och Finland valt att inte ansluta sig till den internationella konventionen medan Sverige gjort det trots starka protester. I Skandinavien levde frågan kvar, liksom i länder som England, Frankrike och Tyskland, där nattarbetsförbud för kvinnor hade antagits före den internationella spridningen. Tjugotalets instabila ekonomiska situation med kraftiga svängningar på arbetsmarknaden och en arbetslöshet som var stor och som ställde många inför korta arbetsanställningar utan säkerhet, gjorde att frågan om kvinnors lönearbete igen blev aktuellt. Röster höjdes för att införa restriktioner, bl a för gifta kvinnors rätt att lönearbeta. Det var också diskussioner om att begränsa kvinnors rätt till utbildning m m.

Ett första steg mot Open Door International: Paris 1926

I den turbulenta ekonomiska och politiska situationen i början av 1920-talet fann kvinnor det angeläget att igen försöka samla en internationell organisation för sin rätt till arbete och till jämlik behandling på arbetsmarknaden. Precis som i Stockholm 1911 tog frågan upp på en kongress som ordnades av the International Woman Suffrage Alliance, vilken år 1926 samlades i Paris. Detta året bytte denna organisation namn till det något längre International Alliance of Women for Suffrage and Equal Citizenship, vilket ska ses i ljuset av att ett antal medlemsländer infört allmän rösträtt och att organisationen därför ansåg att tiden var mogen att vidga sitt handlingsfält.

Tre år före denna kongress – alltså 1923 - hade en grupp kvinnor i Great Britain beslutat att starta en Open Door Council med följande syfte: "Object: To secure that a woman shall be free to work and protected as a worker on the same terms as a man, and that legislation and regulations dealing with conditions and hours, payment, entry and training, shall be based upon the nature of the work and not on the sex of the worker: and to secure for a woman, irrespective of marriage or childbirth, the right at all times to decide whether or not she shall engage in paid work, and to ensure that no legislation or regulations shall deprive her of this right."²

Vid kongressen i Paris 1926 bildades en internationell kommitté, som skulle gå vidare för att bilda en verkligt internationell organisation. Ordförande blev Chrystal Macmillan och sekreterare Elizabeth Abbott,

² This is printed at the top of the invitation to join this new international, as well as in the text of the invitation when talking about "need for an international organisation". ODCouncil 1929, Dos 331 OPE BMD

båda från Storbritannien. I kommitté satt personer från nio länder, inklusive de två nämnda. Så skilda länder som Norge och Egypten var representerade i denna kommitté.³

Berlin 1929: Open Door bildas

Inbjudan till feminister att bilda Open Door International 1929

Inför bildandet av Open Door International i Berlin 1929 betonade den tryckta inbjudan att det var viktigt att förutom nationella aktiviteter också agera internationellt. Särskilt aktuellt var "to formulate a common international policy with respect to the conventions and recommendations of the International Labour Organisation of the League of Nations which refer to or specially affect women. These are those on Night Work (1919), Maternity (1919), Night Work and Employment in Agriculture (1921), Lead Paint (1921), and Minimum Wage Fixing Machinery (1928). There is also the question of promoting an international convention to give effect to 'the principle that men and women should receive equal remuneration of work of equal value.' That is one of the principles embodied in the Constitution of the International Labour Organisation. ... There is also the need to watch its future actions and by amending its Constitution to provide for the more effective representation of women on the International Labour Organisation."⁴

Att den nya organisationen Open Door International var ytterst kritisk till det sätt på vilket ILO hade behandlat kvinnors rättigheter på arbetsmarknaden kom tydligt fram i denna inbjudan till att delta i Berlin. Under en särskild rubrik "International Mass Production of Restrictive Legislation" konstaterades att ILO varit bra när det gällt att arbeta för konventioner som varit desamma för män och kvinnor men att organisationen "becomes an international danger when it proposes special restrictions on the work of women. It may be likened to a factory where proposals for limiting the freedom of women as a worker are turned out by mass production methods. ... Its Director, M. Thomas, indeed, in an official report refers to the psychological difficulties he met in the Scandinavian women who are opposed to such restrictions and to his "effort to dissipate the prejudice based on 'equality first'."⁵

³ "Chrystal Macmillan, Chairman and Elizabeth Abbott, Hon. Secretary, Great Britain, Mme. de Craene and Mlle. Marcelle Renon, Belgium; Mme. Fahmy Wissa Bey, Egypt; Mme. Marie Svolo, Greece; Mme. Moller, Hungary; Mme. Frederica Morck, Norway; dr Welt Straus, Palestine; Councillor Ingeborg Walin, Sweden; Miss Elsie Hill and Mrs. Clarence M. Smith, United States of America." ODCouncil 1929: 1, Dos 331 OPE BMD

⁴ ODCouncil 1929: 1, Dos 331 OPE BMD

⁵ ODCouncil 1929: 1, Dos 331 OPE BMD

I inbjudan betonades det att Open Door Council inte var fientligt inställd mot arbetarskydd, däremot sådana skyddslagar som var baserade på kön. Formuleringen löd "... restriction should be based not upon sex, but upon the nature of the work". Att barn och ungdomar hade speciella regler i arbetslivet var man helt införstådd med.

Inbjudan riktade kritik mot den feministiska rörelsens ("the feminist movement") aktiviteter. De hade varit alltför fokuserade på den politiska rösträtten som ett medel för att få makt över alla reformer. Den hade försummat att upplysa om faran med restriktioner för kvinnor i avlönat arbete och utbredningen av sådana hinder, vilka hotade kvinnans frihet.

"Indeed, so little has been done in this matter that many women's organisations, even those calling themselves feminist, are not alive to the danger and as much in need of education as the ordinary political parties."⁶

Uppropet lyfter samtidigt fram att det fanns organisationer som arbetat mot hinder för kvinnor på arbetsmarknaden. En holländsk sägs ha existerat sedan 1901, men dess namn nämns inte. Det kan mycket väl handla om den organisation som 1911 i Stockholm initierades av Marie Rutgers-Hoitsema. Kanske hade den varit nationell tidigare? Eller så hade den som skrev inbjudan år 1929 gjort ett felslag och organisationen hade blivit 10 år äldre? Hur som helst, kritiken mot särlagar var äldre än så⁷ men hade inte lämnat starka spår ens i kvinnors eget medvetande. Också Correspondance Internationale/ International Correspondance hade varit kritisk mot kvinnorörelsens alltför stora tilltro till rösträtten. På den internationella kongressen för rösträtt i Stockholm hade denna kritik formulerats som "Rätten till arbete är lika oumbärlig för kvinnan som rätten att rösta."⁸ Ännu skarpare hade en formulerats i en brevväxling mellan Carrie Chapman Catt och Marie Rutgers-Hoitsema.⁹

Samtidigt fanns en medvetenhet om de historiska rötterna. Mötet i Berlin och förslaget att där grunda en ny internationell organisation motiverades med att 1904 – alltså 25 år tidigare -- hade the International Woman Suffrage Alliance bildats just i Berlin, i veckan före en internationell kongress som arrangerats av International Council of Women. Då hade det känts viktigt att samlas kring en enda fråga, rösträtten, i kontrast till det breda program som ICW stod för. Och

⁶ ODCouncil 1929: 1, Dos 331 OPE BMD

⁷ Se Wikander 2006 som visar hur den funnits med från åtminstone 1890-talet.

⁸ "Congrès 1911 – Stockholm" Dos 41, BMD; "Le droit de travail est non moins indispensable à la femme que le droit de vote". Brev (en rundskrivelse) 11/3 1911 fr MHW Rutgers-Hoitsema. Mapp 12, Coll R-H IIAV.

⁹ borde kollas

likadant var det år 1929 eftersom "... the need for an international organisation to concentrate on economic equality is no less urgent."¹⁰

De sammankallande kvinnorna och männen varnade för att det inte skulle bli lätt att vinna jämlikhet på arbetsmarknaden för kvinnor:

"The struggle for the economic equality of women with men promises to be even harder than the long and still unfinished struggle for the vote. This economic movement to-day is hardly more advanced than was the suffrage movement fifty years ago."¹¹

Detta "A call to feminists!" - titeln på den sista underrubriken i inbjudan - var undertecknat av 55 personer¹² varav 29 kom från Great Britain¹³; 4 från Belgien¹⁴; 2 från Danmark¹⁵; 2 från Egypten¹⁶; 1 från Finland¹⁷; 1 från Grekland¹⁸; 7 från Tyskland¹⁹; 1 från Ungern²⁰; 1 från Nederländerna²¹; 1 från Norge²²; 1 från Sverige²³; 1 från Schweiz²⁴; och 4 från USA²⁵. De hoppades mycket på att mötet skulle stärka de personliga banden mellan de engagerade och på det viset göra att de arbetade för jämlikheten med stärkt mod i sina hemländer.²⁶

Mötet skulle hållas på Russischerhof, Georgenstrasse 21 i Berlin, som låg precis mitt emot Friedrichsbahnhof. Där skulle det finnas en reception från den 10 till den 24 juni. Att delta i konferensen kostade 3 marks, en avgift som kunde erläggas där eller vid entrén till konferenssalen under mötesdagarna. Russischerhof var ett hotell med

¹⁰ ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD

¹¹ ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD

¹² Bland dem fanns naturligtvis E. Abbott och Ch. Macmillan från den internationella kommittén från 1926 liksom de där ingående de Craene van Duuren och M. Rensen (obs annan stavning!), Esther Fahmy Nissa; M. Svolo; Eugenie Miskolczy-Meller (troligen samma som tidigare benämns Moller) och I. Walin. Andra från den internationella kommittén återfanns inte nu som undertecknare. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

¹³ Elisabeth Abbott, Helen A. Archdale, Dorothy Balfour of Burleigh, Florence Barry, Florence Bethune Baker, Vera Brittain, Sarah Clegg, Helen Douglas Irvine, Ismay Fitzgerald, K. Foot, Helen Fraser, Ethel E. Froud, Mary Fielden, Verena Holmes, Florence E. L. Johnson, Chrystal Macmillan, Louisa Martindale, M. D., F. de G. Merrifield, Emmeline Pethick Lawrence, J. M. Phillips, Rhondda, Edith Rodgers, Winifred Soddy, Winifred Le Sueur, J. Robie Uniacke, Monica Whately, E. M. White and Cicely Hamilton. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

¹⁴ G. Ciselet, L.H. de Craene van Duuren, Marcelle Rensen och Elise Soyer. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

¹⁵ Julie Arenholt och Helen Clay Pedersen. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

¹⁶ Regina Khayatt och Esther Fahmy Nissa. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

¹⁷ Thyra (trol felsskrivet bör vara Thyra) von Beetzen Ostman. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

¹⁸ Marie Svolo. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

¹⁹ Emma Alp, Anita Augsburg, Else Scheuer, Gustava Baer, Lida Gustava Heymann, Hedwig Eichbauer och Konstanze Hallgarten. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²⁰ Eugenie Miskolczy-Meller (eller Moller?) ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²¹ Aletta H Jacobs. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²² Dagny Bang, M.D. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²³ Ingeborg Walin. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²⁴ Antonia Girardet-Vielle. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²⁵ Jane Norman Smith, Anna Martin, Mabel Vernon och Doris Stevens. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²⁶ ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

konferensutrymmen. Deltagare kunde boka ett rum där till ett pris av 9 mark/dag. För mat och logis, helpension var priset 20 mark/dag för dem som deltog mötet. Detta var särskilt förhandlade priser. Den som beställde måste uppge att den deltog i Open Door konferensen. Förslag gavs också på billigare hotell i närheten.²⁷

Inbjudan avslutades med formulär att fylla i för dem som ville gå med; för individuella medlemmar eller för organisationer. Man skulle också ange med vilken summa pengar man stödde dels konferensen i Berlin, dels vad man ville betala i årsavgift till en internationell organisation.²⁸ Det verkar som om man inte tänkte sig i en fast avgift utan tänkte lita till personligt bestämda avgifter. Formuläret skulle ifyllt sändas till Miss Chrystal Macmillan, Chairman of the International Committee, The Open Door Council, 3 Bedford Square, London, W.C.I, England.

//Detta är vad jag kan mjölka ur Inbjudan till det konstituerande mötet i Berlin 1929. Få se vad jag kan finna mer för material om hur det gick till där.//

Syftet med Open Door International och dess stadgar

Vid konferensen i Berlin bildades Open Door International, som också till en början hade det franska namnet L'internationale de la Porte Ouverte. Stadgar antogs den 15 juni 1926. Syftet med organisationen angavs som följande:

" L´objet de l` Association est d´obtenir que toute femme ait la liberté de travailler, et qu'elle soit protégée comme travailleuse, aux mêmes conditions qu'un homme; d´obtenir que législation, règlements des conditions et des heures de travail, salaire, droit d'entrée et enseignement professionnel, soient basés sur la nature du travail et non sur le sexe du travailleur; d'assurer à la femme, indépendamment du mariage ou de la maternité, le droit de décider en tout temps, par elle-même, si oui ou non elle s'engage à un travail salarié; d'obtenir que ni législations ni règlements ne la privent de ce droit."²⁹

²⁷ Stadt Kiel tog 5 mark/natt; Alexander Hotel och Christliche Hospitz kostade 6 mark/natt. Dessa hotell låg på Mittelstrasse. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²⁸ Sådana frivilliga avgifter hade funnits på andra håll inom tidigare kvinnoorganisationer, t ex var det så inom den franska La Ligue pour le Droit des Femmes (grundad 1869/70 av Léon Richer) under dess första 25 år men sedan fastställdes en årsavgift. ODCouncil 1929: 2, Dos 331 OPE BMD.

²⁹ Status 1929.

Det stadgades också att verksamheten skulle bedrivas genom spridande av upplysning och undervisning förmedlade genom möten, litterär verksamhet och propaganda i pressen. Man skulle bilda nationella filialer. Man skulle påverka ILO genom skrivelser och förslag till konventioner och rekommendationer. Man skulle ständigt försöka få ILO att lyssna till föreningens åsikter.

Stadgarna innehöll detaljerade anvisningar för hur de nationella filialerna skulle vara konstruerade, att det skulle finnas en central byrå samt ett "Conseil générale", vilken var den bestämmande församlingen. Dit skulle filialer skicka representanter. Den skulle sammanträda vart annat år. Där skulle väljas medlemmar till den centrala byrån, som bestod av tio medlemmar. De skulle träffas minst en gång mellan biennialerna.³⁰

Mellan konferenserna 1929 och 1931

Det som hände mellan konferensen i Berlin 1929 och den nästa två år senare i Stockholm 1931, finns – delvis? – redogjort för i inbjudan till konferensen i Stockholm. Denna "appel" fungerade både som inbjudan till Stockholm och som en styrelseberättelse om vad som hade gjorts. Det gensvar som bildandet i Berlin fick, resulterade i att Open Door International kunde sätta upp huvudkontor i London och "un Bureau permanent" i Genève. Från den sistnämnda skulle den lobbyverksamhet utgå, som riktades på ILO.³¹

De resolutioner och beslut som togs i Berlin hade distribuerats över världen på de tre språken tyska, engelska och franska. Man hade börjat ge ut en Bulletin, som kom ut var tredje månad: *Open Door*. Den hade publicerats tillsammans med tre olika supplement, om kvinnors arbete under jord i gruvor; om användningen av vit fosfor (fr Céruse); om nattarbetet i Finland. Det gavs också ut en liten publikation med titeln: *La Vraie Protection de la Maternité*, vilken kommit ut på franska och engelska och visar hur Open Door International ser på kvinnan som föder barn. Dessutom hade det utkommit ett Memorandum om ODIs allmänna synpunkter, på engelska och franska, som hade spritts vida omkring.³²

När det gällde International Labour Organisation hade ODI i oktober 1929 tillsammans med andra organisationen lyckats få med ett tillägg till en ILOkonvention (?) som förbjöd kvinnor att arbeta i restauranger och barer i hamnkvarter. Tillägget handlade om att förbjuda minderåriga (dvs båda könen) sådant arbete. Dessutom hade man lyckats

³⁰ Status 1929.

³¹ ODI 1931

³² ODI 1931

ändra rekommendationer (?) som ILO hade tänkt sända ut till textilindustrin, om hur kvinnor och barn borde behandlas, så att dessa råd nu också skulle gälla alla vuxna arbetare.³³

Styrelsen för ODI hade träffats i G n ve i juni 1930, under det 14de årsmötet inom ILO. Ett offentligt möte (ordnat av ODI troligen) i vilket också delegerade till ILOs  rsm te samt anställda vid ILO deltog, hade dragit stor publik. (Men vad detta möte handlade om s gs inte). Ordföranden f r ILOs  rsm te, M. Mahaim, hade inte tagit emot en delegation från ODIs styrelse men lovat att sprida under ILOkonferensen allt material som ODI tillställde honom. På det viset kunde resolutionerna som togs i Berlin samt ODIs allmänna principer bli utdelade till alla delegaterna vid den stora konferensen som ILO hade samlat, dvs till det som var ILOs beslutande organ, dess riksdag.³⁴

Stockholm 1931

Den första självständig konferensen för Open Door International h lls i Stockholm 17-21 augusti 1931. Då fanns det tre nationella filialer bildade, i Danmark, England och Tyskland.³⁵ Märkligt att det arrangerande landet Sverige ännu inte hade bildat en organisation. /UW FÖRSÖK F  NÅGON FÖRKLARING TILL DETTA.// Efter konferensen h lls en sommarskola i Sigtuna med många internationellt kända talare. Det ska finnas ett program som inbjudan lovar skicka ut till intresserade efter anmodan.³⁶

H R SLUTADE UW ATT SKRIVA OM OPEN DOOR INTERNATIONAL. 2017 VET JAG INTE OM DET FINNS MERA SKRIVET OM DENNA ORGANISATION MEN TAR GÄRNA EMOT UPPLYSNINGAR.

+++

Diverse obearbetade tillägg:

Enligt Ingeborg Walins broschyr ”Vad vill den ’öppna D rrens International?’” så bildades Open Door International i Berlin 1929 men då som en uppföljning av den nationella engelska Open Door Council som hade bildats 1926. De motarbetade alla former av s rlagstiftningar efter kön på arbetsmarknaden och ville att kvinnor skulle ha samma rättigheter där som män. Deras verksamhet vände sig i första hand mot den Internationella Arbetsbyrån i Gen ve (dvs ILO) för att få den att överge särlagar, som nattarbetsförbudet för kvinnor.

Internationella kvinnokommitt n /vad var det?// hade ett möte i Z rich 11-12 januari 1930. Open Door diskuterades. Bara Dorothy Jewson från Independent Labour Party och svenskan Sigred Gillner-Ringenson var emot särlagstiftning för kvinnor, alla andra ville

³³ ODI 1931

³⁴ ODI 1931

³⁵ ODI 1931

³⁶ ODI 1931

ha ännu effektivare skyddslagstiftning för kvinnor och barn. Bland dem var Gertrud Hanna och Marion Phillipps. Taget ur Walins broschyr.

Internationella federationen för kvinnliga läkare, hade möte i Bologna i april 1928. De tog ett uttalande om att de inte tyckte att man skulle lagstifta om hur tungt en kvinna får böra: det är individuellt. Ur Walins broschyr.

+++

1933 Prague, bl a 27 July En Open Door International Conference? /tror UW //

+++

1935

1935, Copenhagen, Le 4e Congrès de l'Open Door International, 19-23 August, Christiansborgs slott, "Palais du Parlement danois"³⁷

Organisatörer var: Julie Arenholt och Anna Westergaard, ordf och sekr för den danska sektionen av ODI.

En session var öppen för allmänheten. 300 delegerade km från följande 10 länder: England, Australien, USA, Finland, Frankrike, Lettland, Norge³⁸, Palestina, Sverige och Tjeckoslovakien. Dansk press har rapporterat dagligen från denna kongress. Att den hölls i riksdagens lokaler var högt uppskattat, särskilt av kvinnor som de franska som kom från länder där de inte hade rösträtt. Mottagandet var uppfattat som officiellt.

Tydligen hade MacMillan talat mkt om situationen för kvinnor i hela världen och bl a visat hur nattarbetsförbudet i Afrika användes så att kvinnor fick arbeta under den heta dagen och inte under den bättre svalare natten. Också diskussion (??) om det (o)lämpliga att ha lagstiftning som förbjöd kvinnor att arbeta viss tid före och efter att de förlöstes.

OBS! Samma år 1935 höll ILO (???) sin 19de årliga konferens i Genève. Arbetslösheten hade där varit det stora debattämnet. De kristna fackföreningarnas internationella federation hade kommit med förslag som skulle inskränka kvinnors rätt till arbete betydligt. Franska OD kom med ett motförslag som innebar motsatsen och menade att kvinnors rätt till arbete var deras rätt till att leva. "...droit de la femme au travail est pour elle une des formes de droit de la vie".

+++

Franska Open Door International Section Française pour l'émancipation économique de la Travailleuse (La Porte Ouverte) **stiftades 1935.**

Ordf Andrée Lehmann, Docteur en Droit, Avocate à la Cour, 3, rue Victor-Massé, Paris; hedersordf Maria Vérone. Bland de första som anslöt sig fanns också Marguerite Durand. Lehmann hade 1924 skrivit en thèse *La réglementation du Travail féminin*.

1936 hade denna sektion ett öppet möte Réunion Publique, på Musée Social den 24 mars à 21 heures. M. LHERMITTE, Avocat à la Cour är ordförande.

Mötet hette "Travailleurs, Travailleuses une seule loi, un seul droit."

Talare var Marguerite Durand om Expérience du Passé; Andrée Lehmann om Travail et Maternité; M. Guillemonat om Travaux insalubres; Mlle Charlotte Bonnin om Travail de nuit; Mme Cattaneo om Contradiction

+++

1935-1938 bestod den internationella styrelsen, dvs "Bureau de l'O.D.I." or "Board of Officers O.D.I." or "Vorstand des O.D.I" av: "Anna Westergaard, Presidente interimaire;

³⁷ Dos 331 OPE

³⁸ ODI grundades detta år i Norge och leddes av **Dagny Bang** (1868-1944) medicine läkare, gynekolog och dermatolog, liberal politiskt, för jämlikhet mellan kvinnor och män; 1911 med Marie Rutgers-Hoitsema i Korrespondens Internationell. 1935 var hon med och grundade Open Door i Norge.

Erica Butler-Bowdon, Trésorière; Winifred le Sueur, secrétaire générale; Elizabeth Abbott; Gertrud Baer; Dagny Bang, Norge; Louise H. de Craene von Duuren; Marie Lenoel; Paulina Luisi; Thyra von Beetzen-Ostman; Frantiska Plaminkova".³⁹

+++

1938, Cambridge, the fifth conference of the Open Door International for the Economic Emancipation of the Woman Worker/ Le 4e Congrès de l'Open Door International, 25 – 29 July, Girton College

Organisatörer var Anna Westergaard, Acting President, Erica Butler-Bowdan, Hon. Treasurer, Winifred Le Sueur, Hon. Secretary och så följande som var den internationella styrelsen "Board of Officers": Elizabeth Abbott, Gertrud Baer, Dagny Bang, Louise H. de Craene van Duuren, Marie Lenoel, Paulina Luisi, Thyra von Beetzen-Ostman, Frantiska Plaminkova.

16 nationer var representerade på kongressen.

Följande ska enligt "Call to the fifth..." tas upp "The modern line of attack on women's civil rights. Population problems in relation to women's right to work. Modern problems of maternal health. Nutrition policies as they affect the woman worker. Women and the fight for the shorter working week. League of Nations and the Status of Women. Health in industry: the need of a sane policy."

ODI hade 1938 en "Geneva Representative – Erica Butler-Bowdon, 7, Avenue Marc Monnier, Geneva, Switzerland"

+++

Stencilerad – inte tryckt – rapport om att en representant för ODI, Ina Möller, har deltagit i ILOs årsmöte 1965 och tycker att det var positivare än året förut. Hon är troligen ordförande för ODI. Också hennes rapport från 1964 års möte. Jo, Ina Möller är svenska och ordförande 1966, bor på Furusundsgatan 11, Stockholm NO, Sweden.

Bibliografi

Originaltexter, tryckta

1929 Paris *The Open Door Council ... Notice of and invitation to Conference in Berlin, Saturday and Sunday, June 15th & 16th, 1929*, printed, 4p (= ODCouncil 1929) Dos 331 OPE (Open Door International), BMD(= Bibl Marguerite Durand), Paris.

1929 Berlin *L'Internationale de la Porte Ouverte pour l'Émancipation Économique de la Travailleuse. STATUS UNANIMEMENT ADOPTÉS à Berlin, le 15 juin, 1929*. printed 4p (= Status 1929) Dos 331 OPE (Open Door International), BMD, Paris.

1931 Stockholm *Open Door International ... Appel pour la Seconde Conférence ... à Stockholm du 17 au 21 Août 1931*. printed 4p (= ODI 1931) Dos 331 OPE (Open Door International), BMD, Paris.

1935 Köpenhamn *Open Door International pour l'Émancipation Économique de la Travailleuse. Status adoptés à l'unanimité à Berlin, le 15 Juin 1929 et amendés à Prague le 27 juillet 1933 (Texte français révisé à Copenhague le 23 Août 1935)* printed 2p + 1p connected *Open Door International, Section française, Status Adoptés à Paris, le 21 Mars 1935*. (= Statut 1929 – 1935) Dos 331 OPE (Open Door International), BMD, Paris.

1938 Cambridge *Call to the fifth conference of the Open Door International for the Economic Emancipation of the Woman Worker July 25th to 29th, 1938, to be held at Girton College, Cambridge, England*. (= ODI 1938) Dos 331 OPE (Open Door International), BMD, Paris.

6te, 7de, 8de, 9de, 10de, 11te, 12te ???

³⁹ ODI 1938

1966 London *Call to the 13th Conference* (i huvudet OPEN DOOR INTERNATIONAL) *to be held at CROSBY HALL (library) Cheyne Wald, Chelsea, LONDON S.W.3 from Monday 25th to 28th of July, 1966.* (= ODI 1966) Dos 331 OPE (Open Door International), BMD, Paris.

+++

Tryckta småskrifter:

L'Open Door International. Son But, sa Doctrine, son Activité. 1963, Dos 396 GRO (Groupement Belge de la Porte Ouverte):BMD, Paris